

Bilag IV.

De Danske Provinsbankers Forening.

Aarhus, den 12. August 1934.

Til det af Landstinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold m. m.

I Kontinuation af de af Bestyrelsen for de danske Provinsbankers Forening mundtlig fremsatte Udtalelser skal vi tillade os i korte Træk at fremsætte vore Bemærkninger til nævnte Lovforslag.

Ad § 1.

Saafernt der dannes et Konsortium til Konvertering af de højtforrentede Obligationer, foreslaas det, at den Bestyrelse, der skal varetage Konsortiets Interesser, indtræder i et Konverteringsnævn, med hvilket Indenrigsministeren kan forhandle, og som bestemmer, i hvilken Rækkefølge og til hvilke Tidspunkter Konverteringen af de enkelte Foreningers Obligationer skal finde Sted.

Ad § 15.

Efter § 15 skal Udvalget bestaa af 5 Medlemmer. Heraf skal en Repræsentant vælges af de samvirkende Landboforeninger, en af de samvirkende Husmandsforeninger — altsaa begge udprægede Debitor-Repræsentanter. Endvidere skal der af Landbrugsministeren efter Forhandling med Justitsministeren udnævnes en retskyndig Sekretær, der tillige er Medlem af Udvalget. Efter hvad der er oplyst, har man her særlig tænkt paa Dommerfuldmægtige. Da dette Medlem formentlig ligeledes maa antages at være debitorvenlig, og da Formanden maa og skal være neutral, vil det sige, at Kreditorerne har een Repræsentant af et Udvalg paa 5 Medlemmer. Det forekommer Foreningen mest praktisk, om man fulgte Professor Vinding Kruses Forslag om et Udvalg paa 3 Medlemmer, nemlig en Jurist som Formand, en Kreditor- og en Debitor-Repræsentant. Provins-Bankerne og -Sparekasserne bør være med til at vælge det i § 15, 1ste Stykke, sidste Punktum, omtalte Medlem.

Ad § 17.

Man finder, at et Tidsrum af 16 Uger, der yderligere kan forlænges med 8 Uger, er for langt, og samtidig henvises til, at den for Kreditor fastsatte Anmeldelsesfrist i § 18 kun udgør 8 Dage.

Ad § 21.

Der er her indsat et nærmere defineret Begreb: Forrentningsværdi.

Det forekommer os at være det naturligeste, om man helt kunde forlade dette Begreb og udelukkende holde sig til Ejendommens Handelsværdi, nærmere bestemt ved, hvad en forstandig Køber kan antages at ville give for Ejendommen. For det første er Forrentningsværdien meget vanskelig, for ikke at sige umulig at bestemme. Priserne paa Landbrugsprodukter, der fra Dag til Dag svinger, maa saaledes have afgørende Indflydelse paa Forrentningsværdien, medens Ejendomspriserne — Værdien i Handel og Vandel — nærmest er upaavirket heraf. Dernæst kan man af Kreditforeningernes Vurderingsforretninger se den store